

El règim està amortitzat

«Em pregunto si serem capaços d'aprofitar-nos del moment crític del règim en benefici dels drets i les llibertats de tothom. I soc pessimista»

La desclassificació de papers americans, les filtracions i les investigacions periodístiques dels grans mitjans de comunicació internacionals americans, britànics, francesos, alemanys o suïssos ens estan oferint una pluja torrencial de noves informacions sobre il·legalitats vergonyoses d'il·lustres components i institucions del règim del 78.

Els Borbons, la família encarregada de proveir les claus de volta dels règims autoritaris a Espanya, són els més afectats en aquests moments. L'intent desesperat de Felip VI de desentendre's del pare no ha funcionat. Primer, perquè és pura cosmètica. Segon, perquè s'anirà demostrant que ell s'ha aprofitat de la corrupció i, probablement, ho té tot lligat per aprofitar-se'n en el futur, ni que sigui per la via tan suada dels testaferros.

De fet, la notícia de *The Telegraph* no és només important per demostrar la connexió íntima de Corinna, organitzadora de la boda, amb la Corona, ni les despeses de luxe oriental de la boda a compte de diners de procedència mafiosa, sinó pel fet que fa aparèixer Josep Cusí com a un altre testaferro del rei. Quants més n'hi haurà, a part del traspassat Prado y Colón de Carvajal i el reial cosí d'Orleans? Quants d'aquests tenen compromès el suport econòmic als membres de la família (i amants) de Juan Carlos, inclòs Felip VI i les Infantes?

Com és habitual, la darrera notícia dels Borbons tampoc ha aparegut en cap destacat de la premsa espanyola, cosa que deixa reiteradament al·lucinat als periodistes internacionals que segueixen el tema, confirmant-los, molt més encara, l'existència d'una trama d'opacitat mafiosa basada en l'omertá entorn de la cúpula de la casta.

Ara bé, seguint el model de periodisme franquista que no informava de les manifestacions o vagues, sinó de la repressió dels seus responsables, ara ens trobem amb articles de gran preocupació en la premsa del règim. En ells s'informa que "en diversos sectors propers tradicionalment a la Corona -polítics, jurídics, financers i acadèmics- es contempla amb creixent preocupació la insistència dels atacs cap a la més alta magistratura de l'Estat i es troba a faltar una acció més decidida i coordinada, organitzada al voltant d'una estratègia definida i clara a llarg termini, per defensar el pacte constitucional dels que es declaren sense embuts entestats a superar-lo".

Tenen por que la posició dubitativa de Podem acabi empeltant a algun ministre o àmbit autonòmic del PSOE, com ha passat amb la retirada del retrat del Rei Juan Carlos al Parlament de Navarra. Un article a *La Razón* diu: "Tot fa pensar que pot produir-se un atac frontal a qualsevol moment", ja que no s'ha après cap lliçó pràctica del precedent a Catalunya.

El monarquisme postfranquista està esverat, però defensa la valentia amb què Felip VI va suspendre la germana i cunyat de la Casa Reial, la recent renúncia (?) a l'herència del pare i, sobretot, el cop d'estat del 3 d'octubre, emulació del 23-F, on, saltant-se l'opinió de Rajoy i connectat amb la cúpula militar, va liderar l'"A por ellos" judicial, policial, mediàtic i de l'extrema dreta al carrer.

Però estan inquiets. Diuen que per l'entrada al govern de Podem i la dependència del govern del suport que independentistes i extrema esquerra li atorguen. Aquest temor de fons és el que explica l'opció reiterada de Sánchez per Ciutadans sempre que pugui. També entre altres raons, perquè quan Merkel comenci a manar sobre els fons enviats a Espanya, saltarà el Govern amb Podem.

En la mateixa setmana que el Congrés s'ha negat a investigar els Borbons, també s'ha negat a reobrir el tema GAL, ara confirmada la X per la CIA, i la investigació del Cas Castor. La cúpula del règim, l'exèrcit, la policia de les clavegueres i l'oligarquia. En la mateixa setmana que s'ha sabut que la Guàrdia Civil va amagar el testimoni del cap de l'imam de Ripoll a Bèlgica que deixava clares les vinculacions d'aquest amb el CNI. Informacions ambdues que estan calant també als diaris europeus, començant pels alemanys.

Llavors, tenim al davant un règim acorralat en la seva legitimitat exterior. Amb una creixent deslegitimació interior, almenys en les nacions històriques i una mica menys en la resta de perifèria de l'estat. Dona la sensació que l'opinió internacional està donant per amortitzat el règim del 78. Llavors va servir per combatre el comunisme. Avui en el marc de la nova guerra freda EUA i Occident contra la Xina, Espanya és un autèntic perill per la seva inestabilitat creixent i perquè dona argumentari a la internacional autoritària.

Davant d'això, quan contemplo el ball de bastons al si de l'independentisme, l'atorgament reiterat de carnets de puresa i traïció, la mirada tan curta de molts líders de formacions polítiques o entitats civils, em pregunto si serem capaços d'aprofitar-nos del moment crític del règim en benefici dels drets i les llibertats de tothom. I soc pessimista.